

O VONĚŠNĚ A VĚNĚCH

Pátek, 31 srpen 2007

Tak se holím a koukám, že mi nějak nenormálně rychle ubývá obsah mého jediného pánského parfému, co mám u nás doma. Debatím o tomto fenoménu s Kateřinou a ona se přiznala, že se s tím občas navoní když jde ven a ostatní holky se jí vždycky ptají, co to je. To je důvod!

Je to taková drsná, zemitá, kořenitá, dřevitá a trochu tabáková vůně a Kateřina se to moc líbí. Vcelku samozřejmě proto se to asi vyrábí pro muže, aby ženskéjm vonělo, to dá rozum. A důvod, a jak to voní dámské voňavky?

Velmi omezená, sladké vůně nemám osobně moc rád, je to tak levandule a nebo jiné přirodní... Je to taky samozřejmě většinou živými zkušenostmi, prostě jednou někdy jaká žena úasně voněla. pak má rád. To si člověk docela dobře po celé dlouhé nebo krátké život pamatuje. On bych je určitě jeden snad z nejdelších smyslů, co ti na prapředkové v tmavých jeskyních měli, zrak k němu, hmat a chuť taky nic moc, tak jenom ten nos. Jak poznali, že to je k jídlu? prostě to ošlechali. Dyk dneska, když si dáš někdy k jídlu, taky si k tomu přivoníš. A proč by si to jinak dělali? Jak by asi sameček motýla našel svoji partnerku?

A po uchu jí najde na kilometry. A je jedno, jestli se to nazývá feromonem nebo jinak. Já si taky myslím, že každé člověk má svůj osobní feromon, který tomu partnerovi je buď příjemnější a nebo není. Vůně se vyrábí i feromonové parfémy pro muže a ženy. Někdo si myslí, že bude tím mít větší úspěch u žen a opačně. Kdo ho to baví, ať to zkusí. A pak si tedy ty dva spolu vlezou do postýlky... a nebo taky nevlezou. Franta Bouška